

—Καὶ εἰς ἐμὲ πολὺ ἀρέσκει ὁ ψαλμὸς αὐτός, — εἴ-
πεν ἡ κυρὰ Καλὴ — Ἀννάγνωσέ τον. Ἐπιθυμῶ νὰ
τὸν ἀκούσω. »

— Ἴδου αὐτός.

«Ὁ Κύριος εἶναι ὁ ποιμὴν μου, δὲν θέλω στερηθῆ
οὐδενός.

«Εἰς βοσκὰς χλοερὰς με ἀνέπαυσεν· εἰς ὕδατα ἀ-
ναπαύσεως με ὠδήγησεν.

«Ἡνώρωσε τὴν ψυχὴν μου· με ὠδήγησε διὰ τρί-
των δικαιοσύνης, ἔνεκεν τοῦ ὀνόματος αὐτοῦ.

«Καὶ ἐν κοιλάδι σιαῶς θανάτου ἐὰν περιπατήσω
δὲν θέλω φοβηθῆ κακόν· διότι σὺ εἶσαι μετ' ἐμοῦ
ἡ ράβδος σου καὶ ἡ βακτηρία σου, αὐταὶ με παρη-
γοροῦσιν.

«Ἡτοίμασας ἔμπροσθέν μου τράπεζαν ἀπέναντι τῶν
ἐχθρῶν μου· ἤλειψας ἐν ἐλαίῳ τὴν κεφαλὴν μου· τὸ
ποτήριόν μου ὑπερχερίζει.

«Βεβαίως χάρις καὶ ἔλεος θέλουσι με ἀκολουθε
πάσας τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς μου· καὶ θέλω κατοικε
ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου εἰς μακρότητα ἡμερῶν. »

«Καὶ τώρα, — εἶπεν ἡ Λουίζα, μετὰ τὴν ἀνάγνωσιν
τοῦ ψαλμοῦ, — ἃς ψάλλωμεν καὶ ἓνα ὕμνον. Ποῖος
σὲ ἀρέσει Καλὴ καλλίτερον ; »

— Ὁ Κύριός μου καὶ Θεός, — εἶπεν ἡ μαύρη, —
εἶναι πολὺ κατὰλληλος διὰ τὴν περιστάσιν μας.

Ὁ Κύριός μου καὶ Θεός.

Αὐτός με ὠδηγεῖ·

Με τρέφει πάντοτε Αὐτός,

Τί θέλω φοβηθῆ ;

Με φέρει ὁ καλὸς Ποιμὴν

Εἰς τρυφερὰς βοσκὰς,

Καὶ μοῦ ποτίζει τὴν ψυχὴν

Εἰς ζωντανὰς πηγὰς.

Κ' ἐὰν διέλθω δὲ ἐγὼ

Θανάτου τὴν σιάν,

Ἵς τὴν ράβδον τοῦ θὰ στηριχθῶ

Μ' ἀνέκφραστον χαράν.

Καὶ ὅταν δὲ τὸ σῶμά μου

Ἵπὸ τὴν γῆν ταφῇ,

Θὰ ὑψωθῇ τὸ πνεῦμά μου

Μ' Αὐτὸν νὰ δοξασθῇ.

Η ΤΥΧΗ ΛΕΓΟΜΕΝΗ ΔΩΡΕΑΝ.

Πολλοὶ ἔτι καὶ μεταξὺ τῶν χριστιανικῶν καὶ πε-
πολιτισμένων χωρῶν καταφεύγουσιν εἰς ἀθιγγανίδας
καὶ ἄλλους γόητας, ὅπως « τοῖς εἴπωσι τὴν τύχην
τῶν, ἢ τὴν μοίραν τῶν. » Τὰ ἐξῆς εἶναι ἡ τύχη
πάντων ὅσοι θέλουσι νὰ τὰ ἀκολουθήσωσι.

1. Ἐὰν πάντοτε λέγῃς τὴν ἀλήθειαν, θὰ πιστεύσῃς
καὶ θὰ ᾔσῃ σεβαστὸς ὅφ' ὧν ὅσοι σὲ γνωρίζουσιν.

2. Ἐὰν ᾔσῃ ὀργίλος καὶ εὐερέθιστος οἱ ἄνθρωποι
θὰ σὲ ἀποστρέφονται καὶ θὰ λέγῃσιν, ὅτι εἶσαι πολὺ
δυσάρεστος.

3. Ἐὰν ἀρκῇσαι εἰς τὰ ἐνόντα καὶ ᾔσῃ ἐπιμελής
καὶ δραστήριος εἰς τὴν θέσιν, εἰς τὴν ὑπόσιν ἢ θεία
Πρόνοια σὲ ἐκάλει, θὰ ἔχῃς εἰρήνην πνεύματος, τὸ
δὲ πρόσωπόν σου θὰ φέρῃ τὸ μεδίωμα τῆς εὐδαιμονίας.

4. Ἐὰν ᾔσῃ περιποιητικὸς καὶ ὑποχρεωτικὸς, ἔτοι-
μος νὰ βοηθῇ ἄλλους, θὰ κάμῃς πολλὰ καλὰ ἐν τῷ
κόσμῳ, καὶ πολλοὶ θὰ εὐλογῶσι τὸ ὄνομά σου καὶ ἀ-
φοῦ καταβῇ εἰς τὸν τάφον.

5. Ἐὰν ἀναγινώσκῃς τὴν Ἀγίαν Γραφὴν, θὰ ἀ-
ποκτήσῃς τὴν καλλίστην καὶ τὴν μόνην ἀναφαίρετον
σοφίαν. Ἐὰν ἀγαπᾷς τὴν προσευχὴν, θὰ φέρῃς εὐ-
λογίαν ἐπὶ τὴν ψυχὴν σου. Ἐὰν πιστεύῃς εἰς τὸν
Χριστὸν ἐξ ὅλης ψυχῆς καὶ καρδίας, θὰ ᾔσῃ εὐτυ-
χὴς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ καὶ θὰ κατασταβῇς ἄξιος τῆς
Οὐρανοῦ μακαριότητος.

Ἴδου, φίλε ἀναγνώστα, ἔχεις ἤδη ἐνώπιόν σου τὴν
τύχην σου, χωρὶς νὰ καταφύγῃς εἰς ἀθιγγάνους ἢ ἀ-
στορολόγους καὶ γόητας. Σὲ συμβουλεύω δὲ διὰ τὸ κα-
λὸν σου νὰ συμμορφωθῇς με τὰς συμβουλὰς ταύτας·

643

ΤΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΟΝ σῶμα εἶναι μηχανὴ πολυπλο-
κωτάτη καὶ θαυμασιωτάτη. Φαντάσθητε, μικροὶ μου
φίλοι, ὅτι ὁ ὀστέινος σκελετὸς μόνος συνίσταται ἐκ
διακοσίων ὀγδοήκοντα ὀστέων ! Ἐξ αὐτῶν τριάκοντα
ἀποτελοῦν τὴν κεφαλὴν, πενήτηκοντα καὶ πέντε τὸν
κορμὸν, τριάκοντα δύο τοὺς βραχίονας καὶ τὰς χεῖρας
καὶ δέκα τρία τὰ σκέλη καὶ τοὺς πόδας.

Αἱ χεῖρες καὶ οἱ πόδες εἶναι θαυμασταὶ μηχαναί. Συλ-
λογίσθητε πόσον εὐκόλως δύνανται νὰ κινήθωσιν καθ'
ὅλας τὰς διευθύνσεις, καὶ πόσα ποικίλα καὶ λεπτά καὶ
ὠφέλιμα πράγματα κατασκευάζονται δι' αὐτῶν ! Ἐλ-
πίσω, λοιπόν, ὅτι οὐδεὶς ἀπὸ σᾶς θὰ μεταχειρισθῇ
ποτε τὰς χεῖρας, ἢ τοὺς πόδας του, ἢ ἄλλο μέρος
τοῦ σώματός του πρὸς ἐκτέλεσιν ὁποιασδήποτε ἀ-
μαρτίας. (Ἐκ τοῦ Ἀστέρ. τῆς Ἀνατολῆς.)